

Ulf Lundell, Stjarnorna

Nu glimmar stjärnan i havets blanka lugn
Det svarta tona mrker runt en tid som r glmd
Nu hettar blod och ngslan som en ugn
Nu r bordet vlt och sista bgaren tmd

Nu har sista frjan gtt med skrik och skratt
Och den frsta strimman gryning har skrmt tystnad i tim och liv
Och det hl som har slukat allt inatt
r det hl som kallas lever och liv

Jag fann min vg till stjärnorna tillsist
Nr jag klv den blanka ytan med min kropp
Jag fann min vg med noggrannhet och list
Nu ligger jag p botten, p rygg och stirrar upp

Jag har brttom men jag kvvs och ligger still
Mina lungor sprngs, jag vittrar
Som ett sjunket vrak
Men blodet hettar det brinner som det vill
Det trotsar stjärnor, himlar, mrker, hav

Jag fann min vg till stjärnorna tillsist
Nr jag klv den blanka ytan med min kropp
Jag fann min vg med noggrannhet och list
Nu ligger jag p botten p rygg och stirrar upp